

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРП

**БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs**

МИНИСТАРСКИ АЛИБИ ЗА ПРОПАО ПЛАН РЕШАВАЊА ВИШКОВА У ШКОЛАМА

Од уторка, **09.02.2010.г.**, када су консолидовани сви појединачни пристигли анкетни упитници о заинтересованим запосленим у просвети за добровољни одлазак уз „стимулативне“ отпремнине, свима је потпуно јасно оно што смо сво време и тврдили, а то је да је таква рационализација унапред осуђена на пропаст, и то извесније него ли што је то било са првом рационализацијом – рационализацијом броја одељења. Наиме, иако су министар просвете и његови сарадници тврдили да ће, на овај начин, број извршилаца бити смањен за око **4.000** људи, сад се види да је тај план реализован са мање од **1%**, јер су се од циљне групе (запослених са једним од услова за пензију) пријавила свега **32** (тридесетидва) лица. Том броју треба још додати **178** оних који ће своје радно место уступити за по **200** евра по години стажа и посао потражити негде другде. Како се та места гасе, питање је зашто и како су била сакривана **01. септембра** и ко су ти директори који тада нису те раднике прогласили радницима за чијим радом престаје потреба (технолошким вишковима) и наравно, ко су начелници који су признали те раднике у ценусу, ако су та радна места вишак.

У интервјуу јавном сервису (РТС), датом у среду ујутро, десна рука министра Обрадовића, Зоран Костић, који није само помоћник министра, већ је и задужен за инспекцијске и надзорне послове и школске управе је изјавио да је министарство „до цифара (за отпремнине) дошло заједно са синдикатима“, што апсолутно не одговара истини, јер је опште познато да је једино Синдикат образовања (СОС) саопштио да је постигао договор са Министрством, а да су се сви други синдикати изјаснили против „социјалног“ програма. Што си тиче нашег синдиката, ми смо од почетка били децидни да се онима који евентуално желе да напусте своја радна места мора обезбедити знатно више од онога што им и иначе нуди Закон о раду, а не да уз помоћ некоректних синдиката буду обманути и још једном „жедни преведени преко воде“. Овај пут изгледа да су синдикати правилно информисали просветну јавност, те да је управо стога изостао очекивани масовни одлазак из делатности, иако је министар и даље упоран у тврдњи да „запослени нису били довољно информисани“ о „социјално-економском програму“.

Епилог је да ће Министарство окончати школску годину са више запослених него у претходној, о чему смо писали у време доношења буџета, када је Министарство просвете планирало већи број извршилаца него у претходној години. Обе рационализације - и по основу спајања одељења и по добровољном одласку вишкова нису дале ефекат који би анулирао нове извршиоце, тако да ћемо уместо смањења имати повећање броја извршилаца, од чега највише управо у основним школама.

Искуства нас уче да ће министар највероватније своју одговорност пребацити на неког нижег чиновника, јер досад и није забележено да су они који су доносили крупне, али погрешне, одлуке икада за то и сносили санкцију. Један од добрих и поучних примера је и некадашњи први и други круг рационализације (из 2005-2006), када ни 4.500 отишлих није донело смањење већ повећање броја запослених за око 500. Самим тим, овогодишње повећање за око 2.000 људи је само дупло мањи промашај, ако гледамо језиком бројки. Али ако то гледамо по ефектима у буџету, питање је како, може ли се и ко ће санирати овај промашај. Обрадовић је засад опет потурио Костића, уосталом, као што је чинио и након промашаја званог „пандемија грипа“, кад је схватио да ни ње, као и уостаом ни социјалног програма, нема.

Док се челни људи СОС-а љуте на, како рече Јово Гаврић, покрајински лидер овог синдиката, „проблематичне просветаре који могу, а неће да оду у пензију, већ ће да чекају још две године“, министар иде корак даље, па им унапред, за сваки случај, прети „планом Б“ или, како рече, за „Вечерње“: „новом акцијом, односно новим селективнијим правилницима о цени услуга, норми наставника и критеријумима за мрежу школа, које би требале учинити систем рационалнијим и примеренијим финансирању по ученику, кад већ то није могло првим и другим кругом рационализације (смањивањем броја одељења и броја запослених). Како ће овај посао бити реализован остаје да се види јер критеријуми су посао министра, а мрежа основних школа и вртића ЈЛС, од којих готово да и нема оне ЈЛС која је спремна за овај ружан посао који неминовно води до гашења једног броја школа, а свакако до губитка знатног броја радних места. У сваком случају, опет ће бити много посла за синдикате запослених у просвети.

Београд, 10.02.2010.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар НСПРВ и СрпС

